

W razie potrzeby przymusowego wykonania inspektor pracy wydaje stronie interesowanej na jej żądanie uwierzytelniony odpis orzeczenia lub układu pojednawczego. Strona interesowana składa odpis do sądu, który byłby właściwy do rozważenia danego sporu.

§ 26. Orzeczenia komisji mogą być przez sąd uchylane z powodów, przewidzianych w art. 21 ustawy. W braku powodów do uchylenia, przewidzianych w tym art., sądy na obszarze b. zaboru rosyjskiego wydają tytuł wykonawczy na obszarze zaś b. zaboru austriackiego przesyłają sprawę do sędziego egzekucyjnego celem zezwolenia na egzekucję.

§ 27. Decyzję sądu można zaskarżać w sposób i w terminie, przewidzianym we właściwych ustawach postępowania cywilnego.

§ 28. O ile orzeczenie komisji zostało uchylone na podstawie art. 21 ustawy, sąd przesyła odpis decyzji z motywami właściwemu inspektorowi pracy, celem przekazania go do wiadomości komisji rozjemczej.

Sprawa, w której orzeczenie komisji zostało uchylone, może być ponownie rozpatrywana przez komisję na żądanie jednej ze stron.

§ 29. Członkowie komisji rozjemczej otrzymują dietyienne w wysokości dwudziestu marek. Wysokość diet, w miarę zmiany warunków życia, może być zmieniona rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Członkom komisji, o ile ich miejsce zamieszkania oddalone jest od miejsca urzędowania więcej, niż o piętnaście kilometrów, zwraca się koszty przejazdu od miejsca przejazdu do miejsca urzędowania (bilet kolejowy III klasy względnie koszt podwoju według cen miejscowych).

Kosztów podróży z poza obrębu powiatu, w którym znajduje się siedziba komisji, nie bierze się w rachubę.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

E. Pełtowski

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

783.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 9 grudnia 1920 roku

w przedmiocie dalszego przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnątrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 25, poz. 152), a tytułem zmiany postanowienia art. 1 rozporządzenia z dnia 30 września 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 95, poz. 631), oraz art. 1 rozporządzenia z dnia 29 października 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 101, poz. 675), zarządzam co następuje:

§ 1. Termin zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 przedłuża się do dnia 28 lutego 1921 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Steczkowski

784.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1920 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy punktu 13 art. 2 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 63 poz. 371) zarządzam co następuje:

Art. 1. Osoby, wymienione w art. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych (Dz. Ustaw № 46 poz. 284), mogą pobierać za pracę przy recepturze (taxa laborum) opłatę podług załączonego cennika.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie unieważnia się cennik opłat za pracę przy recepturze, obowiązujący na mocy rozporządzenia z dnia 11 maja 1920 r. (Dz. Ustaw № 46 poz. 284).

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*

Załącznik.

Taksa za prace przy recepturze.

(TAXA LABORUM)

ceny w fenigach.

1. Za wydanie według recepty lekarza środków leczniczych gotowych, niezłożonych (simplicia) płynnych i niepłynnych bez względu na ilość, za każdy	200
2. Za mieszanie cieczy wraz z filtrowaniem bez różnicy liczby i ilości składników	400